

stk. 2, indeholdte forbud mod patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Ved artikel 167, stk. 2 a, i den europæiske konvention gives der de kontraherende stater, hvis lovgivning indeholder forbud mod at meddele patent på lægemidler og næringsmidler, adgang til at tage forbehold om opretholdelse af sådant forbud i en overgangsperiode på højst ti år fra tidspunktet for konventionens ikrafttrædelse, dvs. til 1987, dog med mulighed for forlængelse af overgangsperioden med højst 5 år.

Derimod kan der ikke i medfør af nævnte artikel tages forbehold over for adgangen til at meddele patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Det i patentloven eksisterende forbud mod patent på opfindelser på næringsmidler og lægemidler samt på patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler skal ses på baggrund af, at et flertal i de nordiske komiteer til forberedelse af patentloven af 1967 i sin tid foreslog, at det dagældende ubetingede forbud mod meddelelse af sådanne patenter skulle ophæves, men at man under hensyn til den modstand, forslaget fremkaldte fra de berørte erhverv, fandt at måtte gå den mellemvej, at det blev overladt til regeringerne at fastsætte tidspunktet for undtagelsesbestemmelsernes bortfald.

Efter en overgangsperiode på godt 15 år finder dansk medicinal industri at kunne tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark. Medicinalindustrien er i øvrigt af den opfattelse, at det eksisterende forbud bør ophæves, uanset dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

For så vidt angår patent på opfindelser af næringsmidler har dansk landbrug og levnedsmiddelindustri lagt afgørende vægt på, at Danmark udnytter forbeholdsadgangen i artikel 167 stk. 2 a, således at erhvervet får mulighed for i en yderligere overgangsperiode på ca. 5 år at indrette sig på muligheden for at udtage patent herpå i Danmark. Der er derfor i lovforslaget indsat en bestemmelse om, at patent på opfindelser af næringsmidler først kan meddeles efter den 7. oktober 1987 og kun i henhold til ansøgninger, der indleveres efter dette tidspunkt.

2. Budapesttraktaten

Budapesttraktaten blev vedtaget den 28. april 1977 i Budapest på en diplomatisk konference indkaldt af World Intellectual Property Organizati-

on (WIPO) og er underskrevet af 18 lande, herunder Danmark.

Budapesttraktaten er trådt i kraft den 19. august 1980 og er indtil nu ratificeret af følgende lande: Bulgarien, England, Frankrig, Japan, Spanien, Tyskland, Ungarn, USA, Sovjetunionen, Schweiz, Lichtenstein og Philippinerne. Herudover har Den europæiske Patentorganisation afgivet erklæring om, at bestemmelserne i Budapesttraktaten finder anvendelse på europæiske patentansøgninger.

Formålet med traktaten er at sikre, at én deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med patentansøgning foretaget ved en international deponeringsmyndighed anerkendes i alle kontraherende stater, hvorved ansøgeren spares for unødige udgifter og dobbelt arbejde, hvis der søges patent i flere lande.

Det er ikke traktatens hensigt at gennemføre en verdensomspændende harmonisering af de forskellige nationale lovgivninger vedrørende de materielle forpligtelser i forbindelse med ansøgning om patent på mikroorganismeområdet eller af de materielle forudsætninger for frigivelse af deponerede kulturer til tredjemand.

Ifølge Budapesttraktaten danner de kontraherende stater en union for international anerkendelse af deponering af mikroorganismer til patentformål, og kun stater, der er medlem af Pariserkonventionen, kan blive medlem. Traktaten administreres af WIPO.

Traktaten forudsætter, at visse institutioner beliggende i de kontraherende stater udpeges til internationale deponeringsmyndigheder.

Ved en international deponeringsmyndighed forstås traktaten en videnskabelig institution, som kan påtage sig at modtage og opbevare mikroorganismer, typisk en kultursamling. En institution opnår status som international deponeringsmyndighed ved, at en af de kontraherende stater over for WIPO indestår for, at institutionen opfylder og fortsat vil opfylde traktatens bestemmelser.

Deponering af kulturer af mikroorganismer, som er sket ved en international deponeringsmyndighed i overensstemmelse med Budapesttraktatens bestemmelse, skal anerkendes i alle de kontraherende stater, som tillader eller kræver deponering af mikroorganismer i forbindelse med patentansøgninger. Dette gælder uanset om deponeringsmyndigheden befinder sig inden eller uden for den pågældende stats område. I visse tilfælde kan den deponerede kultur erstattes af en ny kultur af samme mikroorganisme. Dette vil bl. a. være tilfældet, hvis den deponerede kultur ophører med at være levedygtig eller hvis en prøve af den deponerede